

Krajský úřad Středočeského kraje,
Odbor životního prostředí
Zborovská 11, 150 21 Praha 5

Datovou schránkou keebyyf

V Neveklově 3.4.2021

Věc: Vyjádření spolku Česká 458 z.s. k odvolání proti rozhodnutí č.j. 175545/2020/KUSK

Žadatel KAMENOLOMY ČR s.r.o., Polanecká 849, 721 00 Ostrava, zastoupený Mgr. Šárkou Gondekovou, advokátkou podal odvolání proti Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství ze dne 09.03.2021, č.j. 175545/2020/KUSK s tím, že žadatel má za to, že v řízení došlo k porušení procesních práv žadatele, kdy porušení těchto práv může mít vliv na správnost rozhodnutí. Konkrétně dle odvolání správní úřad údajně neaplikoval ust. § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., dále měl porušit ust. § 36 odst. 3 SŘ.

K tomuto odvolání podáváme jako účastník řízení toto naše stanovisko:

Žadatel požadoval povolení výjimky z ust. § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., ze zákazů uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů druhů. Svoji žádost doložil aktualizovaným biologickým průzkumem lokality kamenolomu Ouštica, k.ú. Mlékovice u Neveklova, popisem záměru a návrhem zmírňujících opatření, s časovým ohraničením pro platnost výjimky a s vlastním názorem na zdůvodnění převažujícího veřejného zájmu pro pokračování v těžbě oproti veřejnému zájmu na ochranu přírody.

Svoji žádost tedy doložil všemi zákonem požadovanými podklady. Použití §45 odst. 2 SŘ není tedy aplikovatelné, když nebylo shledáno, že žádost postrádá předepsané náležitosti nebo trpí vadami.

Podání žádosti předcházelo projednání záměru v řízení EIA, kde vedle celé řady dalších podmínek vztahujících se k ochraně přírody, byla uložena žadateli povinnost aktualizovat biologický průzkum a požádat o povolení výjimky. Tato dokumentace potvrdila výskyt chráněných druhů v lokalitě a upozornila na rizika spojená s pokračováním těžby.

Všechny tyto okolnosti tedy byly žadateli dobře známy a musel si být vědom, že jeho žádost nemusí být automaticky vyřízena kladně.

Z hlediska odůvodnění veřejného zájmu je důkazní břemeno vždy na straně žadatele. Neunesení důkazního břemene nelze zaměňovat za vadu žádosti nebo chybějící náležitost. Poučovací povinnost a součinnost vůči žadateli ve smyslu § 45 odst. 2 správního řádu se netýká otázek, které jsou předmětem posuzování žádosti žadatele. Pokud žadatel neunese důkazní břemeno a břemeno tvrzení o veřejném zájmu jeho činnosti převažujícím nad veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny, je to důvodem pro zamítnutí žádosti, nikoliv výzvu podle § 45 odst. 2 správního řádu.

Odvolatelem odkazované dokumenty ještě neznamenají, že postup zvolený jiným správním orgánem je ten věcně správný.

V případě pochybností o závažnosti zásahu a jeho rozsahu z hlediska zájmů chráněných tímto zákonem může ten, kdo jej zamýšlí uskutečnit, požádat o stanovisko příslušný orgán

ochrany přírody. Na toto byl žadatel upozorněn i v obdobném řízení, které cituje na podporu svých tvrzení v odvolání.

Dále žadatel v odvolání namítal porušení §36 odst. 3 SŘ.

Do řízení jsme se přihlásili jako spolek, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody. S touto skutečností byl žadatel seznámen v oznámení o zahájení správního řízení dne 20.1.2011. Účastníci řízení byli seznámeni se svým právem vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Současně byla stanovena lhůta pro podání námitek. Uvedenou lhůtou tak bylo oznámeno, ke kterému datu budou shromážděny všechny podklady pro rozhodnutí. Naši námitku jsme podali 25.1.2011, tedy ve stanovené lhůtě.

Námítky v řízení se za podklady pro vydání rozhodnutí nepovažují – s uplatněnými námitkami není třeba seznamovat účastníky řízení. S námitkami se musí vypořádat správní orgán v rámci rozhodnutí. Tvrzení odvolatele by ad absurdum znamenalo, že správní orgán bude muset donekonečna vyzývat účastníky řízení (žadatele vs. ostatní účastníky hájící odlišné zájmy) k reakci na vyjádření toho druhého. Žádné další podklady, o kterých by měli být účastníci řízení vyrozuměni, žadatel nepředložil.

Jediným podkladem pro rozhodnutí tedy byla předložená žádost spolu s přílohami.

Na výsledku řízení se však naše námitka stejně nijak neprojevila, neboť jak se uvádí v odůvodnění:

Krajský úřad se nebude, vzhledem k výsledku řízení, k námitkách spolku blíže vyjadřovat, protože dle jeho názoru v předložené žádosti není doložen či specifikován veřejný zájem na realizaci záměru, který by převažoval nad zájmy ochrany přírody. Proto rozebírání a komentování jednotlivých námitek spolku je v tomto okamžiku nadbytečné.

Na základě výše uvedených skutečností jsme přesvědčeni, že rozhodnutí o neudělení výjimky bylo v souladu se zákonem a věcně správné, logicky a přiměřeně odůvodněné a odvolání proti tomuto rozhodnutí je nedůvodné.

V další části odvolání se žadatel zabývá odůvodněním rozhodnutí o neudělení výjimky, i když odvolání se týká pouze údajných procesních vad.

Tvrdí, že právní názor Krajského úřadu, co se týče nutnosti prokazování existence veřejného zájmu v dané věci, je nesprávný. V odvolání přitom sám uvádí, že žadatel je povinen prokázat, že tento jiný veřejný zájem, tedy zájem na vydobytí zásob výhradního ložiska, převažuje nad zájmem ochrany přírody a krajiny, není však povinen prokazovat existenci tohoto veřejného zájmu, když tento je dán.

Rozhodnutí OŽP Stč. Kraje však nepopírá existenci veřejného zájmu na těžbě stavebního kamene. Veřejný zájem (§ 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny) musí být ale výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti.

V rozhodnutí se uvádí: *V předložené žádosti musí být doloženo, že zájem žadatele, respektive jeho záměr rozšíření a pokračování v těžbě v kamenolomu Ouštica v k. ú. Mlékovice u Neveklova, představuje veřejný zájem a současně tento zájem je natolik intenzivní, že převládá nad zájmem ochrany přírody*

Požadovanou výjimku lze totiž podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona o ochraně přírody a krajiny udělit pouze tehdy, když se kumulativně naplní podmínky, že je pro udělení výjimky naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem, že neexistuje jiné uspokojivé řešení a že populace chráněného druhu bude udržena v příznivém stavu z hlediska její ochrany. Orgán ochrany přírody a krajiny může v případě zvláště chráněných druhů živočichů povolit výjimku ze zákazů dle § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny toliko v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převyšuje nad zájmem ochrany.

Tvrzení odvolatele, že veřejný zájem na vydobytí (snad jakéhokoliv) ložiska nad jinými zájmy je převažující vždy, je pochopitelně absurdní. Při rozhodování o výjimce dle § 56 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny je těžištěm správní úvahy, kdy správní orgán na jedné

straně váží veřejný zájem, resp. jiné naléhavé důvody veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, a na straně druhé veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny, tedy právě citovaným ustanovením chráněný veřejný zájem na ochraně zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a jejich biotopů (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2014, č. j. 5 As 10/2013-38; či ze dne 12. 11. 2015, č. j. 10 As 2/2015-251). Musí tak činit v každém konkrétním případě individuálně, na základě konkrétních skutečností daného případu. V řízení o udělení výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou prováděny též důkazy směřující k posouzení otázky, zda a nakolik bude ovlivněn zákonem chráněný veřejný zájem na ochraně zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

Jakékoliv obecné tvrzení o převažujícím zájmu na těžbě jako takové bez výše uvedených posouzení konkrétních skutečností je nesmyslný argument.

Dle našeho názoru je odůvodnění rozhodnutí o neudělení výjimky správné.

Navrhujeme proto Ministerstvu životního prostředí jako odvolacímu orgánu, aby odvolání odvolatele zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Za spolek:

Česká 458 z.s.
IČ 04964659
Lipka 11, 25756 Neveklov

Ing. Ivan Hradecký, předseda